

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Porcescu Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Porcescu Constantin XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în s. XXX, r-nul XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 06.06.2016 – 13.09.2016 (*prima instanță*);
2. 14.11.2016 – 28.02.2017 (*instanța de apel*);
3. 08.06.2017 – 09.08.2017 (*instanța de recurs*).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 13 septembrie 2016, *cauza fiind judecată în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, procesul penal în privința lui Porcescu Constantin, în baza art. 248 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu aplicarea amnistiei, în temeiul legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016.

S-a dispus confiscarea contravalorii obiectului infracțiunii – 4320 pachete de țigări “Plugaru” și 4480 pachete de țigări “Ritm”, care constituie suma de 66160 lei, din contul lui Porcescu Constantin în folosul statului.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Porcescu Constantin, la 25.08.2015, în jurul orei 20:49, acționând cu intenție directă în vederea obținerii unui profit ilicit, planificându-și din timp activitatea infracțională, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, la linia de control de ieșire de pe teritoriul Republicii Moldova a postului vamal Leușeni-Albița (camioane), dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, în cadrul controlului vamal al cap-tractorului de model “MAN TGA 18.390” cu n/î C VS 092, condus de el, care tracta semiremorca de marcă “METALOVOUGA 36/60 AM” cu n/î C 092 VS, intenționat nu a declarat în declarația vamală și nu a prezentat controlului vamal mărfurile tănuite de către el în interiorul cisternei tractate, destinate transportului de combustibil și anume: țigări cu timbru de acciz al RM de marca “Plugarul” în număr de 4320 de pachete, cu prețul de 6 lei 50 bani pentru fiecare pachet, în sumă de 28080 lei și țigări de marcă “Ritm” în număr de 4480 de pachete, cu prețul

de 8 lei 50 de bani pentru fiecare pachet, în sumă de 38080 lei, transportând astfel ilicit peste frontiera vamală mărfuri în sumă de totală de 66160 lei, sumă care echivalează cu 3308 unități convenționale și care depășește proporțiile mari, stabilite de art. 126 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea dispunerii confiscării de la inculpat a contravalorii obiectului infracțiunii, cu acesteia trecerea în folosul statului. În motivarea solicitării sale, apelantul a invocat că confiscarea specială era inaplicabilă în privința inculpatului, deoarece bunurile pe care acesta le transporta au fost confiscate de către autoritățile competente din România.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, pronunțată integral la 04 aprilie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, a analizat obiectiv cumulul de probe, prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, stabilind just situația de fapt pe cauză și conferind acțiunilor inculpatului încadrarea juridică corectă, astfel lipsind un careva temei de a da o nouă apreciere probelor.

Totodată, instanța de apel a considerat justă soluția adoptată de către prima instanță, și anume că în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile art. 1, 2-9 ale legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29 iulie 2016, totodată considerând corectă soluția de confiscare a contravalorii obiectului infracțiunii.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că corectitudinea confiscării contravalorii mărfurilor transportate de inculpat este susținută de prevederile art. 106 Cod penal, care stabilesc că *sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor anterior indicate, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea lor. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.*

În legătură cu enunțarea conținutului art. 106 Cod penal, instanța de apel a ținut să menționeze că bunurile în cauză au fost confiscate de alt stat, fiind trecute în gestiunea acestuia, astfel fiind imposibilă recuperarea lor. Instanța de apel a constatat că faptul respectiv a fost confirmat prin materialele cauzei și însăși declarațiile inculpatului, care a indicat că țigările pe care le transporta au fost confiscate de autoritățile române.

În prezența constatărilor efectuate, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul din apelul declarat, care indica asupra confiscării eronate a contravalorii unor bunuri care anterior au fost confiscate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului, după la 04 mai 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat că instanța de apel nu și-a motivat suficient soluția adoptată, omisiune ce a condus la consecința pedepsirii de două ori a inculpatului pentru una și aceeași faptă, situație contrară prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală și reglementărilor internaționale de rigoare.

Recurentul menționează că potrivit materialelor dosarului, marfa a fost confiscată în România, la postul vamal Albița, fapt constatat și de către instanța de apel, iar în legătură cu acest fapt în materialele dosarul ar trebui să existe în mod obligatoriu un act în baza căruia s-

a dispus confiscarea, în care ar trebui să fie indicată norma legală încălcată de inculpat.

În contextul dat, recurentul specifică că comiterea infracțiunii de contrabandă este posibilă răspunderii penale conform art. 270 al Codului vamal românesc, astfel persistă temeiuri rezonabile de a presupune că autoritățile române au dispus pornirea urmăririi penale în privința inculpatului pe aceeași faptă pentru care acesta a fost condamnat, în acest context fiind posibilă încălcarea principiului *non bis in idem*.

În legătură cu acest aspect, recurentul consideră necesară obținerea unor probe suplimentare, care să confirme sau să infirme pornirea urmăririi penale în privința lui Porcescu Constantin pentru aceeași faptă de contrabandă, a unei cauze contravenționale, să se afle pedeapsa stabilită acestuia și dacă în privința ultimului a fost stabilită o careva măsură preventivă. Din acest motiv, recurentul consideră necesară casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În susținerea poziției sale, procurorul consideră că instanța de apel just a respins apelul declarat în cauză, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în acesta, iar cele invocate în recurs sunt declarative și neîntemeiate, nefiind argumentate prin prisma temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, existența cărora este invocată de către recurent.

În acest context, procurorul consideră justă concluzia instanței de apel, potrivit căreia măsura de constrângere sub formă de confiscare specială era necesară de a fi aplicată în cauză.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest sens, examinând argumentele recurentului, prin care se critică soluția adoptată de către instanța de apel sub aspectul nemotivării sale, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și se raliază la concluziile instanței de apel în partea respectivă.

Astfel, analizând constatările instanței de apel în partea necesității confiscării contravalorii obiectului infracțiunii, Colegiul penal reține că acestea sunt temeinice. În particular, se constată că instanța de apel s-a pronunțat asupra chestiunii pe care recurentul o critică, conducându-se de prevederile legale pertinente.

Întru confirmarea corectitudinii concluziilor instanței de apel, Colegiul penal reiterează că, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, *bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*. În acest context, potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, *se confiscă contravaloarea bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate*.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel just a statuat că bunurile în cauză au fost confiscate de alt stat, fiind trecute în gestiunea acestuia, **astfel fiind imposibilă recuperarea lor**, fapt confirmat prin materialele cauzei și însăși declarațiile inculpatului, care a indicat că țigările pe care le transporta au fost confiscate de autoritățile române, situație care în ansamblu impunea confiscarea contravalorii lor în sensul prevederilor menționate.

Totodată, Colegiul penal constată că, contrar argumentelor recurentului, la materialele

cauzei este prezent actul în baza căruia a fost dispusă confiscarea mărfurilor, și anume procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, nr. 170 din 25 august 2015 (f.d. 165), în acest sens fiind întocmită adeverința de reținere a bunurilor, nr. 2722, din aceeași dată (f.d. 166).

În legătură cu alt motiv invocat de recurent, Colegiul penal constată că acesta s-a expus asupra **posibilității** ca în privința inculpatului să fi fost pornită urmărirea penală pentru infracțiunea de contrabandă de către autoritățile românești, fapt care indică că **posibil** inculpatul a fost pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, ceea ce implică necesitatea de dobândire și administrare a unor probe suplimentare care ar confirma poziția sa.

Colegiul penal consideră necesară respingerea argumentelor recurentului în partea respectivă din mai multe considerente. **În primul rând**, instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. **În al doilea rând**, solicitarea formulată de recurent, și anume de administrare a unor probe suplimentare, nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, **exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.**

Reieșind din cele constatate, din considerentul că motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului în cauză nu au fost depistate erori ce ar impune necesitatea casării deciziei atacate, Colegiul penal statuează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Porcescu Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în cauza penală în privința lui **Porcescu Constantin XXX**, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș